

DATO: 05.05.2021

Sagsnr.2020-2603

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat [A] på vegne af [klager] klaget over advokat [indklagede], [bynavn].

Klagens tema:

Advokat [A] har på vegne af [klager] klaget over, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at indsende anmodning om tredjeinstansbevilling til Procesbevillingsnævnet uden at sende kopi eller orientering til advokat [A].

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 21. august 2020.

Sagsfremstilling:

[Landsret] afsagde den 11. juni 2020 dom i en sag mellem [virksomhed a], der var repræsenteret af advokat [B], [virksomhed b], der var repræsenteret af advokat [indklagede], og [klager], der var repræsenteret af advokat [A].

Det er oplyst, at fristen for at ansøge om tredjeinstansbevilling udløb den 9. juli

2020.

Den 9. juli 2020 indleverede advokat [indklagede] en ansøgning til Procesbevillingsnævnet med anmodning om tredjeinstansbevilling. Han sendte ikke kopi heraf til sagens øvrige parter.

Advokat [indklagede] fremsendte den 4. august 2020 ansøgningen om tredjeinstansbevilling til advokat [B], som havde anmodet om kopi heraf.

Advokat [A] har oplyst, at han den 6. august 2020 blev bekendt med, at advokat [indklagede] havde anmodet om tredjeinstansbevilling.

Ved e-mail af 10. august 2020 til advokat [indklagede] anførte advokat [A] bl.a.:

"Jeg modtog med stor forundring i torsdags en meddelelse i e-Boks om, at du den 8. juli 2020 har ansøgt om tredjeinstansbevilling.

De advokatetiske regler har til formål at sikre, at alle parter har tilstrækkelig tid til at varetage klienternes interesse og — ikke mindst, — at alle advokater respekterer det kontradiktoriske princip i retsplejen.

På grund af din manglende rettidige orientering, er der nu ganske kort tid til at besvare Procesbevillingsnævnets brev. Jeg kan oplyse, at jeg er instrueret om, muligvis at indbringe dette som adfærdsklage.

Det er meget utilfredsstillende og ukollegialt og jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstår, hvorfor det er en fremgangsmåde, du vælger.

[...]

Jeg vil meget gerne straks have din forklaring på, hvorfor du i over fire uger ikke har syntet, at det var værd at orientere sagens øvrige parter om et processuelt skridt.”

Som svar på ovenstående e-mail anførte advokat [indklagede] samme dag:

”Jeg skal beklage, at du ikke har modtaget anmodningen om 3. instansbevilling. Det er en fejl fra mit kontors side. I øvrigt er det mit indtryk, at Procesbevillingsnævnet altid giver en rimelig frist til at kommentere indlæg, så det håber jeg I har fået. Jeg har først selv lige modtaget bekræftelse på modtagelsen.”

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat [A] har på vegne af [klager] påstået, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at indsende anmodning om tredjeinstansbevilling til Procesbevillingsnævnet uden at sende kopi eller orientering til advokat [A].

Advokat [A] har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at advokat [indklagede]s manglende orientering om indlevering af anmodningen har forringet [klager]’ muligheder for bedst muligt at sikre sin retsstilling. [Klager] havde af procesøkonomiske grunde besluttet at acceptere [landsret]s dom, men havde dog overvejet at anmode om tredjeinstansbevilling, såfremt [virksomhed b] gjorde dette.

Advokat [indklagede]s manglende orientering af sine kollegaer og efterfølgende ageren i sagen synes at være sket bevidst i og med, at han ikke straks reagerede på henvendelsen fra advokat [B], og først den 10. august 2020, og ikke af egen drift, orienterede [klager] om indleveringen af anmodningen.

Havde der reelt været tale om en fejl, burde det kunne forventes, at advokat [indklagede] hurtigst muligt efter modtagelsen af advokat [B]s første henvendelse sikrede sig, at alle relevante parter havde modtaget, eller modtog, kopi af anmodningen, herunder naturligvis også [klager]. Det skete ikke. Selv ikke, da advokat [indklagede] fremsendte kopi til advokat [B] den 3. august 2020.

Indklagede:

Advokat [indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at den manglende orientering af modparten alene skyldtes en ekspeditionsfejl fra hans kontor, bl.a. som følge af, at han var bortrejst på ferie fra 10. juli til 1. august 2020. Han orienterer normalt tidligere modparter om ansøgninger til Procesbevillingsnævnet, selvom han i praksis oplever, at dette ikke bliver gengældt. Det har på ingen måde været hans hensigt at stille advokat [A] eller hans klient ringere i relation til sagen. Årsagen til, at advokat [indklagede] ikke sendte ansøgningen til advokat [A] i forbindelse med korrespondancen den 10. august 2020 var, at han havde forstået det sådan, at han allerede havde modtaget ansøgningen fra Procesbevillingsnævnet, hvorfor han anså det for ufornuddent at fremsende den på ny. Advokat

[A] bad således heller ikke i e-mailen om at modtage kopi af ansøgningen, men påtalte kun den manglende fremsendelse.

Advokat [indklagede] har endvidere anført, at de advokatetiske regler ikke foreskriver, at det vil være i strid med god advokatskik at undlade at orientere en tidligere modpart om indgivelse af ansøgning om tredjeinstansbevilling til Procesbevillingsnævnet. Der foreligger ikke en tvist, som er omfattet af de advokatetiske reglers pkt. 18.2, idet Procesbevillingsnævnet ikke er et tvistenævn, og der forelå ikke en tvist på tidspunktet for ansøgningens indgivelse. Procesbevillingsnævnets behandling af en ansøgning om appeltilladelse ligger efter en endelig og som udgangspunkt inappellabel dom er afsagt, og Procesbevillingsnævnet kan ikke træffe afgørelse om opsættende virkning eller på anden måde påvirke den behandlede tvist. I realiteten er tvisten mellem parterne som udgangspunkt endeligt afsluttet ved den afsagte dom.

Det bestrides, at den manglende underretning har medført, at [klager] er blevet stillet ringere i sagen. Advokat [indklagede] indgav ansøgning til Procesbevillingsnævnet efter frokost den 9. juli 2020, hvorfor [klager]' indgivelse af,

samt forberedelse af begrundet ansøgning til Procesbevillingsnævnet, skulle være foretaget samme dag. Endvidere har advokat [A] fortsat mulighed for at indgive en ansøgning til Procesbevillingsnævnet om anketilladelse i medfør af retsplejelovens § 371, stk. 2, og der kan ikke herske tvivl om, at Procesbevillingsnævnet givet vil være sindet at se bort fra fristoverskrideisen, hvis advokat [A] orienterer nævnet om sagens omstændigheder. Endelig er der ikke krav om kontraanke i retsplejeloven, hvorfor [klager] naturligvis fortsat kan rejse formelle indvendinger mod anken, ligesom de for Højesteret kan nedlægge påstand om frifindelse i ankesvarskriftet.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 19 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Sagen rejser det spørgsmål, om en advokat har pligt til at orientere sin modpart om en ansøgning til Procesbevillingsnævnet om tredjeinstansbevilling.

13 medlemmer finder, at det som udgangspunkt udgør en tilsidesættelse af god advokatskik at fremsende en sådan ansøgning til Procesbevillingsnævnet uden at sende genpart eller orientering til modparten. Disse medlemmer lægger særligt vægt på ansøgningens tilknytning til parternes tvist og på modpartens berettigede interesse i at blive orienteret om ansøgningen, således at denne kan indrette sig derefter.

6 medlemmer finder, at det som udgangspunkt ikke udgør en tilsidesættelse af god advokatskik at fremsende en sådan ansøgning til Procesbevillingsnævnet uden at sende genpart eller

orientering til modparten. Disse medlemmer lægger særligt vægt på, at Procesbevillingsnævnet ikke behandler tvister, og at der ikke forelå en retlig konflikt på tidspunktet for ansøgningens indgivelse, idet der var afsagt en endelig og som udgangspunkt inappellabel dom i sagen

Henset til, at den manglende orientering af modparten konkret skyldtes en ekspeditionsfejl på advokat [indklagede]s kontor, finder alle 19 medlemmer af Advokatnævnet på baggrund af sagens omstændigheder, at advokat [indklagede] ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet frifinder derfor advokat [indklagede].

Herefter bestemmes:

Advokat [indklagede] frifindes.

På nævnets vegne

Kurt Rasmussen